

Note: In many places the text has been formatted to separate the words to make it easy to recite and understand. Thus, the formatting in this document often differs from the formal format of the original literary style text.

Pronunciation: If there is a pause between words, then the last pure hard consonant ‘k’, ‘c’, ‘th’, ‘p’ (க்,ச்,த்,ப்) should be left silent. (eg. “thEnaip, pAlaik, kannalin” should be said like “thEnai, pAlai, kannalin”). They are pronounced if the words are said without a pause between them.

8.20 - திருப்பள்ளி எழுச்சி

(திருப்பெருந்துறையில் அருளியது)

1.

போற்றி என் வாழ்முதல் ஆகிய பொருளே,
புலர்ந்தது பூங்கழற்கு இணைதுணை மலர்கொண்டு
ஏற்றி, நின் திருமுகத்து எமக்கு அருள் மலரும்
எழில் நடக கொண்டு நின் திருவடி தொழுகோம்,
சேற்றிதழ்க் கமலங்கள் மலரும் தண்வயல் சூழ்,
திருப்பெருந்துறை உறை சிவபெருமானே,
ஏற்றுயர் கொடி உடையாய், எனை உடையாய்,
எம்பெருமான், பள்ளி எழுந்தருளாயே.

2.

அருணன் இந்திரன் திசை அனுகினன், இருள்போய்
அகன்றது உதயம், நின் மலர்த் திருமுகத்தின்
கருணையின் சூரியன் எழ எழ, நயனக்
கடிமலர் மலர, மற்றண்ணல் அங்கண்ணாம்
திரள்நிரை அறுபதம் முரல்வன, இவை ஓர்

திருப்பெருந்துறை உறை சிவபெருமானே,
அருள்நிதி தர வரும் ஆனந்த மலையே,
அலைகடலே, பள்ளி எழுந்தருளாயே.

3.

சூவின பூங்குமில், சூவின கோழி,
குருகுகள் இயம்பின, இயம்பின சங்கம்,
ஓவின தாரகை, ஒளியொளி உதயத்து
ஒருப்பகுகின்றது, விருப்பொடு நமக்குத்
தேவ, நற் செறிகழல் தாளினை காட்டாய்,
திருப்பெருந்துறை உறை சிவபெருமானே,
யாவரும் அறிவரியாய் எமக்கு எளியாய்,
எம்பெருமான், பள்ளி எழுந்தருளாயே.

4.

இன்னிசை வீணையர் யாழினர் ஒரு பால்,
இருக்கொடு தோத்திரம் இயம்பினர் ஒரு பால்,
துன்னிய பினை மலர்க் கையினர் ஒரு பால்,
தொழுதையர் அழுதையர் துவள்கையர் ஒரு பால்,
சென்னியில் அஞ்சலி சூப்பினர் ஒரு பால்,
திருப்பெருந்துறை உறை சிவபெருமானே,
என்னையும் ஆண்டுகொண்டு இன்னருள் புரியும்
எம்பெருமான், பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

5.

பூதங்கள் தோறும் நின்றாய் எனின், அல்லால்
போக்கிலன் வரவிலன் என நினைப் புலவோர்,
கீதங்கள் பாடுதல் ஆடுதல் அல்லால்,
கேட்டறியோம் உனைக் கண்டறிவாரைச்,

சீதங்கொள் வயல் திருப்பெருந்துறை மன்னா,
சிந்தனைக்கும் அரியாய், எங்கள் முன் வந்து
ஏதங்கள் அறுத்து, எம்மை ஆண்டருள் புரியும்
எம்பெருமான், பள்ளி எழுந்தருளாயே.

6.
பப்பற வீட்டிருந்து உணரும் நின் அடியார்
பந்தனை வந்தறுத்தார், அவர் பலரும்
மைப்புறு கண்ணியர் மானுடத்து இயல்பின்
வணங்குகின்றார், அணங்கின் மணவாளா,
செப்புறு கமலங்கள் மலரும் தண்வயல் சூழ்,
திருப்பெருந்துறை உறை சிவபெருமானே,
இப்பிறப்பு அறுத்து எமை ஆண்டருள் புரியும்
எம்பெருமான், பள்ளி எழுந்தருளாயே.

7.
அது பழச் சுவையென, அமுதென, அறிதற்கு
அரிதென, எனிதென, அமரரும் அறியார்,
இது அவன் திருவுரு, இவன் அவன் எனவே,
எங்களை ஆண்டுகொண்டு இங்கு எழுந்தருளும்,
மதுவளர் பொழில் திரு உத்தரகோச மங்கை உள்ளாய்,
திருப்பெருந்துறை மன்னா,
ஏது எமைப் பணிகொளுமாறு அது கேட்போம்,
எம்பெருமான், பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

8.
முந்திய முதல் நடு இறுதியும் ஆனாய்,
மூவரும் அறிகிலர் யாவர் மற்றறிவார்,
பந்தனை விரலியும் நீயும், நின் அடியார்

பழங்குடில் தொறும் எழுந்தருளிய பரனே,
செந்தழல் புரைதிரு மேனியும் காட்டித்,
திருப்பெருந்துறை உறை கோயிலும் காட்டி,
அந்தனை ஆவதும் காட்டி வந்தாண்டாய்,
ஆரமுதே, பள்ளி எழுந்தருளாயே.

9.
விண்ணகத் தேவரும் நண்ணவும் மாட்டா
விழுப்பொருளே, உன தொழுப்படி யோங்கள்
மண்ணகத்தே வந்து வாழச் செய்தானே,
வண் திருப்பெருந்துறையாய், வழி அடியோம்
கண்ணகத்தே நின்று களிதரு தேனே,
கடல் அமுதே, கரும்பே, விரும்படியார்
எண்ணகத்தாய், உலகுக்கு உயிர் ஆனாய்,
எம்பெருமான், பள்ளி எழுந்தருளாயே.

10.
புவனியிற் போய்ப் பிறவாமையில் நாள் நாம்
போக்குகின்றோம் அவமே, இந்தப் பூழி
சிவன் உய்யக் கொள்கின்றவாறு என்று நோக்கித்,
திருப்பெருந்துறை உறைவாய், திருமாலாம்
அவன் விருப்பெய்தவும், மலரவன் ஆசைப் படவும்,
நின் அலர்ந்த மெய்க் கருணையும் நீயும்,
அவனியிற் புகுந்து எமை ஆட்கொள்ள வல்லாய்,
ஆரமுதே, பள்ளி எழுந்தருளாயே.

8.07 - திருவெம்பாவை

(திருவண்ணாமலையில் அருளியது)

1.

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெரும்
சோதியை, யாம் பாடக் கேட்டேயும் வாள் தடங்கண்
மாதோ, வளருதியோ வன் செவியோ நின் செவிதான்,
மாதேவன் வார்கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலி போய்,
வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மி விம்மி மெய்ம்மறந்து,
போதார் அமளியின்மேல் நின்றும் புரண்டு, இங்ஙன்
ஏதேனும் ஆகாள் கிடந்தாள், என்னே என்னே,
ஈதே எந்தோழி பரிசு, ஏலோர் எம்பாவாய்.

2.

பாசம் பரஞ்சோதிக்கு என்பாய், இராப்பகல் நாம்
பேசும்போது எப்போது, இப் போதார் அமளிக்கே
நேசமும் வைத்தனன்யோ நேரிழையாய், நேரிழையீர்
சீசி இவையும் சிலவோ, விளையாடி
ஏசும் இடம் ஈதோ, விண்ணோர்கள் ஏத்துதற்குக்
சுசும் மலர்ப்பாதம் தந்தருள வந்தருளும்,
தேசன் சிவலோகன், தில்லைச் சிற்றம்பலத்துள்
ஈசனார்க்கு அன்பார் யாம் ஆர், ஏலோர் எம்பாவாய்.

3.

முத்தன்ன வெண்ணகையாய், முன் வந்து எதிர் எழுந்து, என்
அத்தன் ஆனந்தன் அமுதன் என்று, அள்ளுறித்
தித்திக்கப் பேசுவாய், வந்து உன் கடை திறவாய்,
பத்துடையீர், ஈசன் பழ அடியீர், பாங்குடையீர்,

புத்தடியோம் புன்னமை தீர்த்து ஆட்கொண்டாற் பொல்லாதோ,
எத்தோ நின் அன்புடைமை, எல்லோம் அறியோமோ,
சித்தம் அழகியார் பாடாரோ நம் சிவனை,
இத்தனையும் வேண்டும் எமக்கு, ஏலோர் எம்பாவாய்.

4.

ஓள் நித்தில நகையாய், இன்னம் புலர்ந்தின்றோ,
வண்ணக்கிளி மொழியார் எல்லாரும் வந்தாரோ,
எண்ணிக்கொடு உள்ளவா சொல்லுகோம், அவ்வளவும்
கண்ணைத் துயின்று அவமே காலத்தைப் போக்காதே,
விண்ணுக்கு ஒரு மருந்தை, வேத விழுப்பொருளைக்,
கண்ணுக்கு இனியானைப், பாடிக் கசிந்து உள்ளம்
உள் நெக்கு நின்று உருக, யா[ம்] மாட்டோம், நீயே வந்து
எண்ணிக் குறையில் துயில், ஏலோர் எம்பாவாய்.

5.

மால் அறியா நான்முகனும் காணா மலையினை, நாம்
போல் அறிவோம் என்று உள்ள பொக்கங்களே பேசும்,
பால் ஊறு தேன்வாய்ப் படிறி, கடை திறவாய்,
ஞாலமே விண்ணே பிறவே அறிவரியான்
கோலமும், நம்மை ஆட்கொண்டருளிக் கோதாட்டும்
சீலமும் பாடிச், சிவனே சிவனே என்று
ஒலம் இடினும் உணராய், உணராய் காண்,
ஏலக் குழலி பரிசு, ஏலோர் எம்பாவாய்.

6.

மானே, நீ நென்னலை நாளை வந்து உங்களை
நானே எழுப்புவன் என்றலும், நாணாமே
போன திசை பகராய், இன்னம் புலர்ந்தின்றோ,

வானே நிலனே பிறவே அறிவரியான்,
தானே வந்து எம்மைத் தலையளித்து ஆட்காண்டருஞும்,
வான் வார்கழல் பாடி வந்தோர்க்கு உன் வாய் திறவாய்,
ஹனே உருகாய், உனக்கே உறும், எமக்கும்
ஏனோர்க்கும் தங்கோனைப் பாடு, ஏலோர் எம்பாவாய்.

7.

அன்னே, இவையும் சிலவோ, பல அமரர்
உன்ற்கு அரியான், ஒருவன், இருஞ்சீரான்,
சின்னங்கள் கேட்பச் சிவன் என்றே வாய் திறப்பாய்,
தென்னா என்னா முன்னம் தீசேர் மெழுகு ஒப்பாய்,
என்னானை என்னரயன் இன்னமுது என்று எல்லோமும்
சொன்னோம் கேள் வெவ்வேறாய், இன்னம் துயிலுதியோ,
வன்னெஞ்சப் பேதையர்போல் வாளா கிடத்தியால்,
என்னே துயிலின் பரிசு, ஏலோர் எம்பாவாய்.

8.

கோழி சிலம்பச் சிலம்பும் குருகு எங்கும்,
ஏழில் இயம்ப இயம்பும் வெண் சங்கு எங்கும்,
கேழில் பரஞ்சோதி, கேழில் பரங்கருணை,
கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினோம் கேட்டிலையோ,
வாழி ஈதென்ன உறக்கமோ வாய் திறவாய்,
ஆழியான் அன்புடைமை ஆமாறும் இவ்வாறோ,
ஹழி முதல்வனாய் நின்ற ஒருவனை,
ஏழை பங்காளனையே பாடு, ஏலோர் எம்பாவாய்.

9.

முன்னைப் பழம்பொருட்கும் முன்னைப் பழம்பொருளே,
பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்தும் அப் பெற்றியனே,

உன்னைப் பிரானாகப் பெற்ற உன் சீரடியோம்,
உன் அடியார் தாள் பணிவோம், ஆங்கவர்க்கே பாங்காவோம்,
அன்னவரே எம் கணவர் ஆவார், அவர் உகந்து
சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம்,
இன்ன வகையே எமக்கு எங்கோன் நல்குதியேல்,
என்ன குறையும் இலோம், ஏலோர் எம்பாவாய்.

10.

பாதாளம் ஏழினும் கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்,
போதார் புனை முடியும் எல்லாப் பொருள் முடிவே,
பேதை ஒரு பால், திருமேனி ஒன்று அல்லன்,
வேத முதல் விண்ணேநாரும் மண்ணும் துதித்தாலும்
ஒது உலவா ஒரு தோழன், தொண்டர் உனன்,
கோதில் குலத்து அரன்தன் கோயிற் பிணாப் பிள்ளைகாள்,
ஏது அவன் ஹர், ஏது அவன் பேர், ஆர் உற்றார் ஆர் அயலார்,
ஏது அவனைப் பாடும் பரிசு, ஏலோர் எம்பாவாய்.

11.

மொய்யார் தடம் பொய்கை புக்கு, முகேர் என்னக்
கையால் குடைந்து குடைந்து உன் கழல்பாடி,
ஜயா, வழி அடியோம் வாழ்ந்தோம் காண், ஆர் அழல்போல்
செய்யா, வெண்ணீராடி செல்வா, சிறு மருங்குல்
மையார் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா,
ஜயா, நீ ஆட்காண்டு அருளும் வினையாட்டின்,
உய்வார்கள் உய்யும் வகையெல்லாம் உய்ந்தொழிந்தோம்,
எய்யாமற் காப்பாய் எமை, ஏலோர் எம்பாவாய்.

12.

ஆர்த்த பிறவித் துயர் கெட நாம் ஆர்த்தாடும்

தீர்த்தன், நற்றில்லைச் சிற்றம்பலத்தே தீயாடும்
சூத்தன், இவ்வானும் குவலயமும் எல்லோமும்,
காத்தும் படைத்தும் கரந்தும் விளையாடி,
வார்த்தையும் பேசி, வளை சிலம்ப வார் கலைகள்
ஆர்ப்பரவும் செய்ய, அணி குழல் மேல் வண்டார்ப்பப்,
பூத் திகழும் பொய்கை குடைந்து, உடையான் பொற்பாதம்
ஏத்தி, இருஞ்சுனை நீர் ஆடு, ஏலோர் எம்பாவாய்.

13.

பைங்குவளைக் கார் மலரால், செங்கமலப் பைம்போதால்,
அங்கம் குருகினத்தால், பின்னும் அரவத்தால்,
தங்கள் மலம் கழுவவார் வந்து சார்தலினால்,
எங்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும் போன்று இசைந்த,
பொங்கு[ம்] மடுவில் புகப்பாய்ந்து பாய்ந்து, நம்
சங்கம் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்து ஆர்ப்பக்,
கொங்கைகள் பொங்கக், குடையும் புனல் பொங்கப்,
பங்கயப் பூம்புனல் பாய்ந்து ஆடு, ஏலோர் எம்பாவாய்.

14.

காதார் குழை ஆடப், பைம்பூண் கலனாடக்,
கோதை குழல் ஆட, வண்டின் குழாம் ஆடச்,
சீதப் புனல் ஆடச், சிற்றம்பலம் பாடி,
வேதப் பொருள் பாடி, அப்பொருள் ஆமா பாடச்,
சோதி திறம் பாடச், சூழ்கொன்றைத் தார் பாடி,
ஆதி திறம் பாடி, அந்தம் ஆமா பாடி,
பேதித்து நம்மை வளர்த்து எடுத்த பெய்வளைதன்,
பாதத் திறம் பாடி ஆடு, ஏலோர் எம்பாவாய்.

15.

ஓர் ஒருகால் எம்பெருமான் என்றென்றே, நம்பெருமான்
சீர் ஒருகால் வாய் ஓவாள், சித்தம் களி சூர
நீர் ஒருகால் ஓவா நெந்தாரை கண் பனிப்பப்,
பார் ஒருகால் வந்தனையாள், விண்ணேநாரைத் தான் பணியாள்,
பேர் அரையற்கு இங்ஙனே பித்து ஒருவர் ஆமாறும்,
ஆர் ஒருவர் இவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும் வித்தகர் தாள்,
வார் உருவப் பூண்முலையீர், வாயார் நாம் பாடி,
ஏர் உருவப் பூம்புனல் பாய்ந்து ஆடு, ஏலோர் எம்பாவாய்.

16.

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி எழுந்து, உடையாள்
என்னத் திகழ்ந்து, எம்மை ஆள் உடையாள் இட்டிடையின்
மின்னிப் பொலிந்து, எம் பிராட்டி திருவடிமேல்
பொன்னம் சிலம்பிற் சிலம்பித், திருப்புருவம்
என்னச் சிலை குலவி, நந்தம்மை ஆள் உடையாள்
தன்னிற் பிரிவிலா எங்கோமான் அனபர்க்கு
முன்னி, அவள் நமக்கு முன் சுரக்கும் இன்னருளே
என்னப் பொழியாய் மழை, ஏலோர் எம்பாவாய்.

17.

செங்கணவன்பால் திசைமுகன்பால் தேவர்கள்பால்,
ஙங்கும் இலாததோர் இன்பம் நம் பாலதாக்,
கொங்கு உண் கருங்குழலி, நந்தம்மைக் கோதாட்டி,
இங்கு நம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச்,
செங்கமலப் பொற்பாதம் தந்தருளும் சேவகனை,
அங்கண் அரசை, அடியோங்கட்டு ஆரமுதை,
நங்கள் பெருமானைப் பாடி, நலம் திகழப்
பங்கயப் பூம்புனல் பாய்ந்து ஆடு, ஏலோர் எம்பாவாய்.

போற்றி யாம் மார்கழி நீர் ஆடு, ஏலோர் எம்பாவாய்.

18.

அண்ணாமலையான் அடிக்கமலம் சென்று இறைஞ்சும்,
வின்ணோர் முடியின் மணித்தொகை வீறு அற்றாற்போல்,
கண்ணார் இரவி கதிர் வந்து கார் கரப்பத்,
தண்ணார் ஒளி மழுங்கித் தாரகைகள் தாம் அகலப்,
பெண்ணாகி ஆணாய் அலியாய்ப், பிறங்கு ஒளிசேர்
வின்ணாகி மண்ணாகி, இத்தனையும் வேறாகிக்,
கண்ணார் அமுதமுமாய் நின்றான் கழல் பாடிப்,
பெண்ணே, இப் பூம்புனல் பாய்ந்து ஆடு, ஏலோர் எம்பாவாய்.

19.

உங்கையிற் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலம் என்று,
அங்கு அப் பழஞ்சொல் புதுக்கும் எம் அச்சத்தால்,
எங்கள் பெருமான் உனக்கு ஒன்று உரைப்போம் கேள்,
எம் கொங்கை நின் அன்பர் அல்லார் தோள் சேரற்க,
எம் கை உனக்கு அல்லாது எப் பணியும் செய்யற்க,
கங்குல் பகல் எம் கண் மற்றொன்றும் காணற்க,
இங்கு இப் பரிசே எமக்கு எங்கோன் நல்குதியேல்,
எங்கு எழில் என் ஞாயிறு எமக்கு, ஏலோர் எம்பாவாய்.

20.

போற்றி அருளுக நின் ஆதியாம் பாத மலர்,
போற்றி அருளுக நின் அந்தமாம் செந்தனிர்கள்,
போற்றி எல்லா உயிர்க்கும் தோற்றமாம் பொற்பாதம்,
போற்றி எல்லா உயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்,
போற்றி எல்லா உயிர்க்கும் ஈறாம் இணை அடிகள்,
போற்றி மால் நான்முகனும் காணாத புண்டரிகம்,
போற்றி யாம் உய்ய ஆட்கொண்டு அருளும் பொன்மலர்கள்,